

Månadsbrev från Grosshamns fältstation, mars 2024

Mars är ju en hoppets månad. Vi väntar intensivt på våren. När detta skrivs har vintern nyss haft ett återfall. Det ska ju vara fem stycken i April enligt bondepraktikan. Hur som helst skyller jag det senaste snöfallet på mej själv för jag satte på somnardäcken på annandagen. Typiskt! Annars vill jag minnas att vädret i mars har varit molnigt och dimmigt. Inte många soltimmar. Havet är kallt på våren. Varm fuktig luft kyls och dimman breder ut sig nära havet. En erfaren fågelskådare vet att dimma kan ställa till det för fåglar. Särskilt svanar och gäss som påbörjat sin

flyttning i mars. De söker efter och vill se konturer av land. En dimmig morgon i mitten av mars hörde och såg jag kacklande sångsvanar som dök upp ur dimman. Plogformade grupper kring tjoget strök över hustaken i kungshamn. Mäktigt. Även en och annan pilgrimsfalk satte sprätt på trutar och måsar då de snabbt flög in lågt över samhället. En morgon satt en ung duvhöks hane och rastade vid min fågelmatning. Den stannade några dar och jagade tamduvorna.

De första vårfåglarna anlände som vanligt i början av mars. Först såg jag sånglärkor, sen kom större strandpipare och gravand. Så kom Bohusläns landskapsfågel Strandskatan. Inget slår upplevelsen av det låtet. Jo förresten, - trädlärkornas drill och dubbeltrastens vemodiga sång. Dessa solisters ljud är för mig ett återkommande behov av att lyssna och uppleva i mars. Fiskmåsarernas äggely om våren värmer mig också. Jag blir extra glad när jag hör storspovens drill när de kommer nedseglande till landning på Haby.

När jag promenerar med hunden på motionsleden utanför Kungshamn sjunger gransångaren och rödhaken gnisslar. Och Taltrasten, som jag brukar höra i april, sjöng redan den 15 mars i år. Min favoritfågel Stenskvättan dök upp på Haby på påskhelgen. Den vackra hanen kom några dagar tidigare än sädesärlan som jag fick se den första dagen i april.

I mitten av mars månad kom den svarhakade buskskvättan tillbaka till området nära Grosshamns parkering. Det är femte året i följd. Nu får vi hoppas att häckning lyckas som i fjol. Arten ökar utmed hela västkusten och expanderar norrut likt den vitstjärninga blåhaken. Den senare, som håller till i vassar kring sjöar och diken, kommer två månader tidigare än den blåhake vi brukar fånga i maj. Det kan vara värt att lyssna efter dem i biotoper med vass nära kusten.

I vinter, under 38 dagar i oktober t.o.m. mars, har Peder fångat gulsparvar vid fågelmatningar på Nötö och Dammbacken på Ramsvik. Sammanlagt 111 st. har blivit ringmärkta. Under fångsten har 32 st. tidigare ringmärkta gulsparvar kontrollerats. En av

dessa fick sin ring redan 2020. I bifångsten har följande arter ringmärkts: Domherre 24 st. Koltrast 69 st.

Jag fick nöjet att inventera ejder från båt ute kring Väderöarna under en dag i början av mars. Vi räknade över 1200 st. Det är sex gånger fler än vi räknade i fjol. Förutom ejder fanns det gott om sjöorrar 1500 st. och alfåglar 200 st. Sett till antalet rapporter i artportalen förekommer dessa arter i högre antal än på länge i Sotenäsets skärgård.

Med vänlig Hälsning

Jan Artursson